

РЕШЕНИЕ

№ 19585

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **7237** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.05.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 13220/2022г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 42/25.07.2022г., издадено от началника на 06 РУ на СДВР, с което на М. Д. М. на основание чл.178 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за нарушение на чл.54, ал.1 ЗОБВВПИ вр. § 11 ЗОБВВПИ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и за потвърждаване на процесното НП като законосъобразно издадено. Твърди се, че нарушението е описано ясно и точно с неговите съставомерни признаци и не възниква съмнение или неяснота в наказаното лице за какво деяние е ангажирана отговорността му. Осъществена намира състава на нарушение и приложената санкция – съответна на тежестта на нарушението, което не може да бъде определено като маловажно. Претендира присъждане на разноски за юрисконсулско възнаграждение, в условията на евентуалност заявява претенция за прекомерност на заплатеното адвокатско

възнаграждение. В съдебно заседание направеното с касационната жалба искане се поддържа чрез юрк.С..

Отвѣтникът по касационното оспорване се явява лично в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че М. Д. М. е придобил през 1999г. газов револвер "Python-4", кал. 9 мм. За придобиването М. не е уведомявал началника на РУ при СДВР по местоживеенето си, че е закупил преди повече от 20 години газ/ сигнално оръжие (револвер).

На 05.07.2022г., М. отишъл в служба КОС при 06 РУ СДВР, за да подаде заявление на регистрация на газ/сигналното оръжие. При извършена проверка от страна на мл. полицейски инспектор в група "КОС" било установено, че сигналното оръжие, с кинетична енергия над 24 джаула, не е било регистрирано в 14-дневен срок след придобиването му. Въз основа на това срещу М. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 42/22, бл. № 089647/05.07.2022г., въз основа на който било издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно, тъй като към датата на придобиване на оръжието - 02.08.1999г., действащият към този момент Закон за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите не е съдържал разпоредба, аналогична на чл.54, ал.1 ЗОБВВПИ, съответно е приел, че М. е санкциониран за деяние, което не е съставлявало административно нарушение към момента на придобиването на оръжието.

На следващо място съдът приел, че са нарушени разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в НП е дадено описание на извършеното нарушение, а е посочено единствено, че М. не е уведомил служба КОС в 14-дневния срок от придобиването като оръжието, за което е следвало да уведоми служба КОС не е индивидуализирано, което нарушение не дава възможност на съда да направи категорични изводи от фактическа и правна страна и се явява процесуално нарушение, допуснато в хода на административнонаказателното производство, което е строго формален процес.

Решението е правилно при следните допълващи мотиви:

Видно от процесното НП административнонаказателната отговорност на М. М. е ангажирана за това, че не е уведомил в 14-дневен срок след придобиване на предупредително и сигнално оръжие и/или пневматично оръжие с кинетична енергия над 24 джаула, с което виновно е нарушил чл.54, ал.1 вр. § 11 ЗОБВВПИ. Правилен е изводът на решаващия съд, че е налице отклонение от изискването за форма на санкционния акт, представляващо съществено процесуално нарушение, тъй като липсва индивидуализация на оръжието и дата на придобиването му, за да се извърши преценка за приложимия закон и съответната санкция. Позоваването на разпоредбата

на § 11 ЗОБВВПИ не може да изпълни тази функция, тъй като производството е строго формално от една страна и изискването за наличие на определени реквизити на НП, сред които описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено не могат да бъдат заместени от посочване на правна норма, а на следващо място както се посочи, датата на придобиване на оръжието е определяща за приложимия закон, съобразно чл.3, ал.1 ЗАНН. Съгласно последната разпоредба за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Както е посочил районният съд, към датата на придобиването на сигналното оръжие, с кинетична енергия над 24 джаула - 02.08.1999г., обществените отношения във връзка с контрола върху дейностите с взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите в Република България, осъществявани от физически, юридически лица и търговци по смисъла на Търговския закон са се регулирали от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите, обн.ДВ, бр.133 от 11 ноември 1998г., отменен с § 5 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, обн. ДВ, бр.73 от 17 септември 2010г., в сила от 17.09.2010г. Действащият към 02.08.1999г. закон не предвижда задължение за регистрация или уведомяване на служба КОС или друго звено на МВР за придобиването на сигнално оръжие с кинетична енергия над 24 джаула. Задължението за уведомяване за притежанието на такова оръжие е регламентирано едва с вменената като нарушена разпоредба на чл.54, ал.1 ЗОБВВПИ. Тя предвижда, че всички български граждани, граждани на други държави членки, пребиваващи на територията на Република България, граждани на трета държава, постоянно пребиваващи на територията на Република България, физически лица, които са граждани на трета държава, физически и юридически лица, регистрирани като търговци по реда на Търговския закон, лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, са длъжни в 14-дневен срок след придобиване на предупредително и сигнално оръжие и/или пневматично оръжие с кинетична енергия над 24 джаула да уведомят писмено или по електронен път началника на РУ на МВР по адреса на управление на юридическото лице или по постоянния адрес на физическото лице. Тази разпоредба обаче не е била част от действащото право към датата на придобиване на оръжието от М., тъй като е част от приетия и обнародван през 2010г. Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Същевременно обаче, в § 11 от Преходните и заключителните разпоредби на този закон, е предвидено задължение за лицата, придобили неогнестрелни оръжия (предупредително и сигнално оръжие или пневматично оръжие с кинетична енергия над 24 джаула) до влизането в сила на закона, да ги декларират пред началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице в срок до една година от влизането в сила на закона.

Следователно по силата на тази разпоредба М. е бил длъжен да декларира пред началника на Об РУ на СДВР придобитото от него неогнестрелно оръжие в срок до 17.09.2011г., което не се спори, че той не е извършил – видно от удостоверение за уведомление № 20220836607/21.07.2022г., това е сторено едва на 05.07.2022г.

Всички тези обстоятелства липсват в описателната част както на съставения срещу лицето АУАН, така и в НП, в нарушение изискванията на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1,

т.5 ЗАНН, което нарушение е съществено по посочените по-горе съображения и не може да бъде поправено с издаването на НП по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН, предвиждащ, че наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 13220/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.